

i o požadovaném pořadí každé přihlášené pohledávky bez jakékoliv výhrady (§ 107 odst. (2) a (3) konk. řádu). Z toho plyne, že i když správce konkursní podstaty neuzná pravost pohledávky, je přece povinen vyjádřiti se o jejím pořadí pro případ, že by ve sporu byla pravost pohledávky zjištěna. To plyne z § 112 konk. ř., podle něhož věřitelé, jichž pohledávky podle výsledku zkušebního roku jsou sporné co do pravosti nebo co do pořadí, mohou se dovolávati jejich určení žalobou, a z § 113 konk. řádu, který stanoví, že pro projednání a rozhodnutí sporů o pravost a o pořadí konkursních pohledávek je výlučně příslušný konkursní soud, ačť s výjimkou § 115 konk. ř., kde ovšem podle povahy věci může jíti jen o určení pravosti pohledávek, takže pro spor o pořadí zůstane příslušným soud konkursní. Nevylučuje tudíž popření pravosti pohledávky přípustnost žaloby o určení pořadí. Zdánlivá nepravdivost tkví zde v tom, že oba nároky na určení nelze vymáhati jednou žalobou u téhož soudu, jak by tomu bylo, kdyby nebyl býval zahájen před vyhlášením konkursu spor o zaplacení nyní popřené pohledávky.

Čís. 13623.

Prorogační doložka v objednacím listě, jíž se kupitel pro případ sporu podrobil příslušnosti určitého soudu, vztahuje se i na žalobu, jíž se prodávatel na kupiteli po jeho jednostranném odstupu od kupní smlouvy podle čl. 355 obch. zák. domáhá vrácení již dodaného zboží.

(Rozh. ze dne 8. června 1934, R I 664/34.)

Podle závěrečných listů podrobily se strany pro případ sporu z obchodů, ujednaných závěrečnými listy, příslušnosti věcně příslušného soudu v J. Žalobu o vrácení dodaného zboží po odstupu kupitele od smlouvy zadal prodávatel na okresním soudě v J., jenž žalobu odmítl, vyhověv námitce místní nepříslušnosti. **R e k u r s n í s o u d** zamítl námitku místní nepříslušnosti. **D ů v o d y:** V souzeném případě odůvodnil prvý soud napadené usnesení názorem, že v případě, že objednáci list, obsahující doložku o prorogaci okresního soudu v J., pozbyl ve smyslu čl. 277 a 357 obch. zák. závaznosti, poněvadž žalující strana nedodržela přesně stanovené dodací lhůty, pozbývá účinnosti i ujednání o prorogaci a že žaloba o vrácení dodaného stroje na základě onoho závěrečného listu může býti podána jen u obecného soudu žalovaného. Náзору tomuto však nelze přisvědčiti, neboť ze závěrečných listů je zřejmo, že pro případ sporu z obchodů těmito závěrečnými listy ujednaného podrobují se strany výslovně pravomoci věcně příslušného soudu v J. I když tedy žalující strana, nedodrževši lhůtu v těchto závěrečných listech stanovenou, nemá podle čl. 357 obch. zák. již právo trvati na plnění ze smlouvy, tímto závěrečným listem sjednané, není tím řečeno, že i ujednání o příslušnosti soudů pozbylo účinnosti pro další spory z původního ujednání mezi stranami vzniklé, neboť z doslovu doložky nutno naopak vyvozovati, že i pro takové případy žalovaná strana se podrobila příslušnosti.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle prorogační doložky v objednacím listě ze dne 2. července 1930, z něhož jest žalobní nárok vyvozován, podrobil se žalovaný pro případ sporu pravomoci věcně příslušného soudu v J. Doložku tu podle ustanovení § 914 obč. zák., čl. 278 obch. zák. jest vykládati tak, že se žalovaný podrobil příslušnosti soudu v J. pro všechny spory, jež by vzešly z právního poměru podle kupní smlouvy. Pravoplatným rozsudkem okresního soudu v J. ze dne 29. listopadu 1933 bylo ovšem uznáno, že žalovaný právem odstoupil od smlouvy ve smyslu ustanovení čl. 355 obch. zák. Podle tohoto ustanovení je kupitel za podmínek tam uvedených oprávněn, jednostranně od smlouvy odstoupiti tak, jakoby smlouva nebyla uzavřena. To tedy znamená, že sice není povinen zaplatiti kupní cenu, že však musí vrátiti prodávateli to, co mu tento ze smlouvy plnil. Žaluje-li prodávatel, jako v souzeném případě, o vrácení již dodaného zboží, jde i tu o spor z právního poměru kupní smlouvou založeného a vztahuje se naň doložka o prorogaci.

Čís. 13624.

Společenstva (zákon ze dne 9. dubna 1870, čís. 73 ř. zák.).

Společenstvo, jež poskytuje úvěr svým členům a přijímá za tím účelem vklady i od nečlenů, jest kupcem plného práva.

Třebas prokurista společenstva byl ustanoven neprávem usnesením představenstva a dozorčí rady, může třetí osoba, bylo-li zřízení prokuristy veřejně oznámeno zápisem do společenstevního rejstříku, spoléhati na takové prohlášení obchodníka učiněné k veřejnosti, zejména neodvolalo-li společenstvo po více let toto prohlášení a trpělo-li, aby zapsaná osoba vystupovala jako prokurista a podpisovala za ně listiny.

(Rozh. ze dne 8. června 1934, Rv I 1610/32.)

Žalující firma domáhala se na žalovaném společenstvu, by bylo uznáno právem, že jest po právu smlouva o rukojemství, ujednaná mezi žalobkyní a žalovaným prohlášením ze dne 31. července 1930 toho obsahu, že žalované společenstvo převzalo jako rukojmí ručení za pohledávku žalobkyně za firmou K. Žalovanému společenstvu bylo povoleno přiročí podle zákona ze dne 10. října 1924, čís. 240 sb. z. a n. Prohlášení, o něž byl opřen žalobní nárok, bylo podepsáno předsedou představenstva žalovaného společenstva a prokuristou Jindřichem W-em. Žalované společenstvo namítlo, že podle stanov družstva mělo býti prohlášení podepsáno předsedou jeho představenstva, jímž však Jindřich W. nebyl; že zřízení Jindřicha W-a za prokuristu bylo neplatné a nezávazné, poněvadž odporovalo stanovám, podle kterých se může podpisování žalované díti jen předsedou, pokud se týče jeho náměstkem a jedním členem představenstva, že u podpisu Jindřicha W-a schází dodatek vyznačující prokuru a že schází platné usnesení představenstva a dozorčí rady, kteréhožto usnesení bylo podle stanov zapotřebí. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** z těchto důvodů: Jádrem